

**Prof. zw. dr hab. Jacek Wysocki
- Dziekan Wydziału Lekarskiego
Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu
w roku akademickim 2019/2020**

Prof. dr hab. Jacek Wysocki urodził się w Poznaniu w r. 1954 i w tym mieście przeszedł całą edukację szkolną. Po uzyskaniu matury w III Liceum Ogólnokształcącym podjął studia na Wydziale Lekarskim ówczesnej Akademii Medycznej w Poznaniu. Od IV roku studiów realizował indywidualny program studiów z zakresu pediatrii pod kierunkiem prof. dr hab. Marii Chmielowej. Dyplom ukończenie studiów z wyróżnieniem uzyskał w r. 1979. Po odbyciu stażu podyplomowego podjął pracę początkowo w II Klinice Chorób Dzieci, a następnie w Klinice Obserwacyjno-Zakaźnej Instytutu Pediatrii. W r. 1982 uzyskał specjalizację I stopnia z pediatrii, w 1987 r. II stopnia z pediatrii, a w 1993 r. II stopnia z chorób zakaźnych. W r. 1986 obronił na Wydziale Lekarskim AM w Poznaniu pracę doktorską pt. „Fagocytoza i zdolność bakteriobójcza granulocytów obojętnochłonnych niemowląt z niedoborem masy ciała z uwzględnieniem oddziaływania in vitro preparatów grasiczopochodnych” (promotor: prof. dr hab. Maria Chmielowa), a w 1998 r. stopień doktora habilitowanego na Wydziale Lekarskim II AM w Poznaniu na podstawie pracy pt. „Adhezja limfocytów T do śródbłonna naczyniowego w warunkach eksperymentalnych oraz w przebiegu przewlekłego zakażenia wirusem B zapalenia wątroby u dzieci.” (opiekun naukowy - prof. dr hab. Jacek Juszczyk). W 2007 r. uzyskał tytuł profesora, a od 2010 r. zajmuje stanowisko profesora zwyczajnego.

W 1994 r. przeszedł na Wydział Nauk Pielęgniarstwa i Nauk o Zdrowiu do Katedry Nauk o Zdrowiu (kierownik – dr hab. Bogusław Jazienicki, prof. AM), obejmując jednocześnie stanowisko ordynatora Oddziału Obserwacyjno-Zakaźnego w Specjalistycznym Zespole Opieki Zdrowotnej nad Matką i Dzieckiem w Poznaniu. W r. 2000 powierzono mu stanowisko kierownika nowoutworzonej Katedry Profilaktyki Zdrowotnej na Wydziale Nauk o Zdrowiu.

Odbył trzy długoterminowe staże zagraniczne: w Instytucie Badań nad Grasicą w Bad Harzburg (Niemcy, 11 miesięcy, 1986), w Katedrze Pediatrii i Immunologii Klinicznej na Uniwersytecie Dalhousie w Halifax (Nowa Szkocja, Kanada, 20 miesięcy 1989-1990) oraz w Katedrze Biochemii Klinicznej na Wolnym Uniwersytecie w Berlinie (Niemcy, 3 miesiące, 1993).

Pełnił szereg funkcji w Uczelni. Między innymi w latach 1993-2008 był rzecznikiem prasowym Uczelni, w latach 1999-2002 prodziekanem ds. klinicznych Wydziału Nauk o Zdrowiu, w kadencjach 2002-2005 oraz 2005-2008 prorektorem ds. promocji i integracji Uczelni, a w kadencjach 2008-2012 i 2012-2016 rektorem. W roku 2019 został powołany na stanowisko Dziekana Wydziału Lekarskiego. Od roku 2007 jest kuratorem Studenckiego Towarzystwa Naukowego.

Pełnił szereg funkcji poza Uczelnią. Od 1999 r. jest Konsultantem Wojewódzkim w dziedzinie pediatrii dla województwa wielkopolskiego, od 2004 r. członkiem Komitetu

Doradczego ds. Szczepień Ochronnych dla Europy Środkowo-Wschodniej, przez dwie kadencje był członkiem Rady Sanitarno-Epidemiologicznej przy Głównym Inspektorze Sanitarnym oraz przez trzy kadencje Przewodniczącym Polskiego Towarzystwa Wakcynologii. W kadencji 2017-2020 jest członkiem Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów.

Jego zainteresowania naukowe i publikacje obejmują choroby dziecięce i choroby zakaźne, a także problematykę szczepień ochronnych, w tym badania nad rozwojem nowych szczepionek. Jest autorem i redaktorem wielu podręczników specjalistycznych, a także współbadaczem w licznych międzynarodowych badaniach wielośrodkowych.

Pełnił funkcję promotora w 18 ukończonych przewodach doktorskich, a spośród jego współpracowników 4 osoby uzyskały stopień doktora habilitowanego.

W r. 2005 zostało odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Wśród licznych wyróżnień otrzymał m.in. tytuł Amicus Studentorum, godność Honorowego Członka Studenckiego Towarzystwa Naukowego, a także Statuetkę Hipokratesa od Polskiego Towarzystwa Medycyny Rodzinnej za wkład w rozwój medycyny rodzinnej.

W lipcu 2016 r. otrzymał od Uniwersytetu w Edynburgu Tytuł Honorowy z rąk jego Kanclerza – Księżniczki Anny.

Najważniejszym zadaniem władz dziekańskich Wydziału Lekarskiego w roku akademickim 2019/2020 było połączenie kształcenia studentów kierunku lekarskiego z dwóch wydziałów lekarskich na jednym, co było konsekwencją wejście w życie Ustawy z dnia 20. lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, nazywanej także „Konstytucją dla Nauki”. Dodatkowym wyzwaniem była rosnąca liczba studentów na kierunku lekarskim oraz konieczność oddzielnego kształcenia studentów stacjonarnych i niestacjonarnych. Wszystko to wymagało znacznego zmodyfikowania programu kształcenia, który musiał zostać dostosowany do zmienionych Standardów kształcenia dla kierunku lekarskiego opublikowanych przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w lipcu 2019 r. Przygotowanie w bardzo krótkim czasie dużych zmian w procesie kształcenia studentów było możliwe dzięki bardzo dużemu wysiłkowi całego Zespołu Dziekańskiego, wielu nauczycieli akademickich oraz pracowników Dziekanatu Wydziału Lekarskiego.

W trakcie roku akademickiego 2019/2020 niespodziewanym wyzwaniem okazała się pandemia COVID-19, która początkowo zmusiła władze Uczelni do przerwania zajęć dla studentów, a następnie do organizacji wolontariatu dla młodzieży chętnej do niesienia pomocy w trakcie epidemii w różnych placówkach służby zdrowia, w Państwowej Inspekcji Sanitarnej

oraz w laboratoriach diagnostycznych. Naczelnym zadaniem w tym okresie stało się szybkie wprowadzenie zajęć zdalnych, które pozwoliłyby studentom na planowe ukończenie rozpoczętego roku studiów. W przypadku niektórych lat studiów było to zadanie bardzo trudne, zwłaszcza w odniesieniu do zdalnego zdawania egzaminów, ale dzięki ogromnej mobilizacji wszystkich nauczycieli akademickich na Wydziale oraz gotowości studentów do współdziałania to zadanie zostało pomyślnie wykonane.

Rok akademicki 2019/2020 okazał się także ostatnim, w którym na Wydziale Lekarskim prowadzono przewody doktorskie, w kolejnych latach będzie się nimi zajmować Kolegium Nauk Medycznych naszej Uczelni. Oceniając z perspektywy czasu wydaje się, że rok akademicki 2019/2020 był jednym z przełomowych okresów w historii Wydziału Lekarskiego.